

ה"ט 43373/12/15 - אסנת בלס רביב נגד מרדכי לייבל

בית משפט השלום בקרית

ה"ט 43373-12-15 בלס רביב נ' לייבל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט דאוד מאזן
מבקשת	אסנת בלס רביב
נגד	
משיב	מרדכי לייבל

החלטה

א. כללי;

ביקורת נגד עובדי המדינה ונושאי משרה היא לגיטימית ואף חיונית. תחום דיני המשפחה היה ונותר תחום שבו המעטפת הפנימית של האדם - משפחתו, היא במוקד. משכך, הנושאים שבמחלוקת בתחום זה הם כה רגישים ולפעמים בעיני המתדיין, הם כל עולמו. עקב כך, יש לכבד את רצונם של הנפגעים מהחלטות של נושאי משרה, לרבות עובדים סוציאליים, פקידי סעד, להשמיע את זעקתם.

עם זאת, השמעת הזעקה אינה ולא צריכה ללבוש לבוש המהווה הטרדה מאיימת ואין תכליתה לפגוע בשיקול הדעת של עובדי הציבור ולהשתמש בקול הזעקה כדי להפחיד עובדי ציבורי מלבצע את תפקידם לפי צו מצפונם, הבנתם המקצועית וישורתם.

בין הרצון לכבד ביקורת-גם אם היא אינה נכונה, כחלק מחופש הביטוי ובין לאפשר לעובדי הציבור לקיים את תפקידם, ללא כל חשש שיוטרדו ותפגע זכותם לשלוות חיים, פרטיות ובחירות, בשל תפקידם - עומדת הבקשה שלפני.

בקשה זו מלמדת על המתח בין הזכות לחופש הביטוי המותר לבין הפיכת חופש הביטוי להטרדה כהגדרתה בחוק איסור הטרדה מאיימת.

ב. העובדות הדרושות להכרעה;

המבקשת, הינה עובדת סוציאלית במקצועה, מנהלת את מרכז הקשר בקרית ביאליק.

מעצם טיבו של מרכז הקשר, הוא מקום שהוקם על פי חוק ומופעל על ידי משרד הרווחה, במסגרתו מועסקים עובדים סוציאליים, פקידי סעד, המאפשר קיומם של מפגשים מוגנים ומפוקחים בין ילדים לבין מי מהוריהם, בפרט מקום בו מתנהל הליך גירושין קשה, למעשה מרכז הקשר עשוי לשמש כתחליף להסדרי ראייה של הורה את ילדו. מכאן, בולטת חשיבותו של מרכז הקשר ובולט בחשיבותו אף תפקידו של מנהל ו/או עובד במרכז הקשר.

המשיב, כפי שהציג את עצמו, הינו עיתונאי, על אף שתעודות לא הוצגו בפני, אך אני יוצא מנקודת הנחה, שזהו תפקידו ומבצע את פרסומיו באמצעות האינטרנט ודף הפייסבוק.

אין מחלוקת בין הצדדים, כי המשיב לא נכנס למרכז הקשר, לא מתקשר למרכז הקשר, לא שלח למבקשת כל הודעה ולא עקב אחרי המבקשת.

המחלוקת היא ביחס לפרסומים שעושה המשיב, תוך ציון מספר הטלפון האישי של המבקשת, והאם יש בפרסומים האלו, משום הטרדה, כהגדרתם בחוק למניעת הטרדה מאיימת.

ביום 14/12/15 בשעה 12:13 כתב המשיב בדף הפייסבוק את הדברים הבאים:

"מכירים את אוסנת בלס-רביב?

זו הכונפה הסוציאלית שמנהלת את מרכז הקשר בק. ביאליק...

הייתי פה עם ניסים אנקוה עכשיו...

ניסים בא חולה במיוחד מרחק שמאוד מקשה עליו...

אבל את הכונפה זה לא מעניין... היא לא רצתה לתת לניסים לראות את הילדים שלו..."

מספר שעות לאחר מכן, הודעה נוספת וזו לשונה:

"חברים יקרים,

טוב אתם לא תאמינו לזה...

תקשיבו טוב להקלטה... השומר של מרכז הקשר של קרית ביאליק מה אומר על חוטפת הילדים ומנתקת האבות...

אוסנת בלס-רביב, צולם על ידי היום".

להודעה צורף סרטון, כאמור בהודעה.

ביום 15/12/15, שעה 11:45, שוב, הודעה נוספת ולהלן נוסחה:

"תכירו:

מרכז קשר בקרית ביאליק...

מדרגות מטונפות, סולם מעץ רקוב שוכב על הרצפה בסכנת מעידה עליו, ריהוט משרדי מותאם במיוחד לילדים... רואים לא? פשוט מקום "מדהים"... אל תשכחו ששם הורה אמור לפגוש את ילדיו, לשחק איתם באווירה שאמורה להיות נעימה ורגועה.

רגע, מי מנהלת המקום? אה... זו חוטפת הילדים אסנת בלס-רביב אז מה אנחנו מתפללים".

ביום 17/12/15, כתב המשיב הודעה נוספת ובה ציין את מספר הטלפון האישי של המבקשת, ואף הזמין כל מי שמעוניין בדבר, להתקשר אישית אליה לפלאפון ולבקש ממנה, כלשוננו, להפסיק להרגיש אלוהים ולנתק הורים מילדיהם. גם בהודעה זו, חזר המשיב, כפי שעשה בפעמים קודמות, לכנות את המבקשת "הכונפה" ועוד ביטויים כאלה ואחרים, שחוזרים על התוכן הקודם, כפי שפורט לעיל.

ביום 21/12/15 ניתן על ידי צו כנגד המשיב, להימנע מלבצע הטרדה מאיימת במבקשת וקבעתי דיון במעמד שני הצדדים ליום 24/12/15.

לאחר קבלת הזימון, כתב המשיב בדף הפייסבוק שלו את הדברים הבאים, הכל כעולה ממוצג ת/1:

"טרנד חדש נהיה לחוטפות הסוציאליות... תובעות "הטרדה מאיימת" על פרסומים בפייסבוק. אסנת בלס-רביב החוטפת של קרית ביאליק הגישה תביעה נגדי על הטרדה מאיימת... דיון בחמישי הקרוב בתשע בבית המשפט בקרית. הפעם לשם שינוי אני הולך;"

מודיע לחוטפת אוסנת בלס רביב קבל עם ועדה, במידה ויחליט אותו שופט/ת לעבור על החוק ולתת לי הטרדה והרחקה בגלל פרסום, הפייסבוק יופצץ בתמונות, פרסומים, השמצות, וכל אמת אפשרית עלייך אסנת בלס החוטפת...

ולא רק בפייסבוק, הכותבים שלנו מחו"ל, עדנה סיון וכל השאר יפציצו את הבלוגים בכתבות עלייך.

אני מבטיח לך שהשם שלך יהפוך לשם דבר... וכל זה לא על ידי אלא על ידי עשרות פעילים בקבוצות שיעזרו לי ללמד אותך ואת השופטים השפוטים שלכם לקח!!!

הלקח? אתם לא מעל החוק! ואם תסגרו לנו דלת, נפתח 20 חלונות!

מצפצף עלייך ועל המשפט שעשית אסנת, במידה ותזכי, תפסידי בגדול...".

מכאן עולה השאלה, האם יש בפרסומים אלה, משום הטרדה מאיימת כהגדרתה בחוק.

ג. דיון והכרעה;

חוק למניעת הטרדה מאיימת נועד כדי להגן על אדם מפני פגיעה בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו, בידי אחר, שנקט נגדו הטרדה מאיימת או שפגע בגופו, הכל כמפורט בסעיף 1 לחוק מניעת הטרדה מאיימת.

בסעיף 2 להוראות החוק, הטרדה מאיימת מוגדרת כלהלן: "הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת אימים כלפיו, בנסיבות הנותנות סביר להניח, כי המטריד או המאיים, עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו".

בדברי ההסבר של הצעת החוק (ה"ח 328 מיום 23/7/01 עמ' 769) נקבע, כי: "

"המושג "הטרדה מאיימת" או מקורו בשפה האנגלית STALKING מתייחס לדפוסי התנהגות הכוללים הטרדה ואיומים מסוגים שונים הפוגעים בשלוות חייו, בפרטיותו, או בגופו של כל אדם, ועל פי ניסיון החיים המצטבר מקימים גם חשש לפגיעה בגופו או בחייו של האדם המוטריד. "מרבית המעשים המצטרפים יחד לכדי הטרדה מאיימת מהווים כל אחד בפני עצמו עבירה פלילית. . . . עם זאת, גם הטרדה ואיומים מרומזים משתמעים בעקיפין שאינם עולים כדי עבירה פלילית עלולים ליצור כמכלול הטרדה מאיימת".

מפנה בין היתר לב"ש חיפה 5306/01 מ"י נ' קזלקופי מיום 25/12/01 וכן ת"א שלום פתח תקוה 3532/02 שגיב נ' עזרא.

בפסק דין שגיב נ' עזרא נקבע, כי יש לפרש את המונח "מאיימת" כחשש מחזרה על הפעולות האמורות ולא דווקא במובן האיום, ודי בקיומו של בסיס סביר להניח, כי עלול, בעתיד, לשוב ולפגוע בשלוות חייו של הנפגע, דהיינו - חשש כי הפעולה תחזור על עצמה, הינה הבסיס לקביעה שמדובר בהטרדה מאיימת.

ראו בעניין זה את דבריה של כב' השופטת שושנה שטמר בתיק ע"א 4666-12-08 מיום 22/9/09, ובה היא מצטטת

בהסכמה את פסק דין שגיב, בקובעה כי הטרדה מאיימת היא "בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח, כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע".

גם אם הדברים הם נכונים, הדברים המפורטים בפרסום וגם אם הם אמת, כאשר הפרסום נעשה באופן חוזר ונשנה באמצעים אלקטרוניים וקיים חשש שבעתיד הפעולה תחזור על עצמה, הפרסום הופך להטרדה מאיימת וכך כתבה כב' השופטת שטמר בפסק דינה: **"אעיר, כי ההגנה של 'אמת דיברתי' איננה חלה בהטרדה מאיימת לפי חוק למניעת הטרדה, שכן אפילו הדברים הנאמרים אמת הם, אין להמשיך ולהטריד אדם על ידי פגיעה חוזרת בפרטיותו ובשלמות חייו של האדם"**.

זכותו של בעל תפקיד ציבורי, למלא תפקידו כהלכה, ללא חשש מלחצים זרים ומבלי ששיקול דעתו יוסח ויופרע, בשל הטרדתו או הטרדת בני משפחתו.

התרשמתי וכך גם המשיב מאשר, הן בת/1, הן בעצם המחזוריות והדחיפות של ההודעות בעניינה של המבקשת, ודי לראות את התדירות בפרסומים, עם חזרה על אותם משפטים, מהווים בסיס להנחה, כי מעשים אלו יחזרו עליהם המשיב פעם נוספת בעתיד.

אני ער, כי בחברה דמוקרטית נאורה, הפעילות האנושית, היא פעילות מורכבת, מגלמת בתוכה רב-גוונות של שיקולים וערכים שיש להתחשב בהם, מצד אחד ביקורת, גם על מקבלי ההחלטות, כחלק מחופש הביטוי ומצד שני, לא לפגוע בשלוותו, פרטיותו של בעל תפקיד, בשל תפקידו.

כאשר יש פרסום, גם של מספר טלפון פרטי שלה ודרישה מהציבור להתקשר אליה לטלפון הפרטי שלה, עם כינויים כאלה ואחרים, אשר מכתימים אותה ומעמידים אותה בתיאורים, כפי שכינה אותה המשיב, בוודאי, אני סבור, כי הם גורמים ל"**מתח, חרדה ולתחושת איום**", לעתים עד כדי אי יכולת לקיים שגרת חיים תקינה. ראו לעניין זה בר"ע ירושלים, 179/04 **שובל נ' ניסים** 10/8/04 וכן ע"א 4666-12-08.

עוצמת הדברים הנאמרים בפרסום, תדירות הפרסום, יש בהם כדי לגרום לאותה תחושת מתח, חרדה ותחושת איום, אצל המבקשת, אשר יש בו כדי להקים את הבסיס למתן הצו.

הפעולות של המשיב במתחם הציבורי ובפרט בתחום קשה וסבוך של ביקורת על מוסדות הרווחה, היא פעולה לגיטימית ולפעמים אף חיונית, המחלוקת היא בדרך שבה בחר המשיב לבצע את הביקורת, בסגנון שבחר המשיב להציג את הביקורת ובתדירות ובמחזוריות של אותה ביקורת.

לו אותו מעשה היה מלווה בביקורת אחת ויחידה, ללא תדירות גבוהה ועוצמתית, סביר להניח, כי צו זה לא היה ניתן על ידי, אך כאשר אני מתרשם שמדובר בתדירות עצומה, בתכיפות וכאשר קיים חשש להישנות פרסומים אלה, רק אז

פרסומיו של המשיב, נכנסים לדלת אמות ההטרדה המאיימת, כהגדרתה בחוק ודבריו של המשיב בת/1, רק מעצימים את החשש, כפי שהצבעתי עליו לעיל.

אני סבור, כי הפרסומים, גם בדף הפייסבוק, נופלים לגדר התיבה "הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא".

נוכח הדברים לעיל, אני מותיר את צו מניעת הטרדה מאיימת, שניתן על ידי ביום 21/12/15 ומוסיף עליו איסור נוסף, לפיו נאסר על המשיב לפרסום באינטרנט ולרבות בפייסבוק, כל פרסום שיש בו כדי לפגוע או להטריד את המבקשת, לרבות דרך ציון מספר הטלפון הפרטי של המבקשת.

הצו יעמוד לתקופה של 4 חודשים, מיום מתן הצו המקורי.

ד. הערה לקראת סיום;

אעיר, כי במידה והמשיב סבור כי פעילותו בתחום זה, מהווה פה עבור נפגעים רבים שאין ביכולתם לנהל מאבק עם רשויות הרווחה, ובמידה והדבר מהווה עבורו מטרה עליונה, ראוי לבצע את משימתו בדרך ובסגנון אחר. אולי כך יגשים את המטרה לשמה הוא פועל, בצורה מיטיבית יותר.

לשלוח לצדדים.

ניתנה היום, י"ח טבת תשע"ו, 30 דצמבר 2015, בהעדר
הצדדים.